

جناب شیخ بهر سید و مستعد گشت و نذر با نرسنا و قلعه ارک و دو قلعه شاهای بر کنار دریای
 پستی است پیشتر قلعه ارک چوک بوست واقع و در میان آن سه محراب پنجه بهم پیوسته معروف
 به ترپولیا است پوره جانت مثل زین پوره و حسونت پوره و بهادر پوره و غیره مشهور و در آن شاه
 بکاری و شاه گوهر و شاه پیم و غیره زیارتگاه خلایق است و درین شهر چندری بالوان مختلف
 سازند و پارچه زرتاریک با نند و ظروف سفال لبون جوزی و غیره مشهور حصار شهر بنا کرده
 نواب معتمد آصف جاه طاب تراره است که در سنه یک هزار و چهل و یک هجری شروع شده بهر در
 حسن اختتام پذیرفته درین سرزمین در موسم گرما در بر خیزد و در بارشش کل دلابیار شود
 بیرون شهر مابین قلعه ارک راج گهاک معروف است و کولزاره شکارگاه قاجاران پیشین جای سیر است
 در آنجا چادر آبشار طولانی واقع درین زمان صوبه مذکور در تصرف سپه دولت را و سندیه است

سرکار آسیر

سی و سه محال کاملش سی و چهار رک و بست و نه هزار و پانصد و چهل و یک روسیه پاؤ کم پشت آن
 قلعه مذکور را در زمان سابق آسا اسیر که زمین دار آن جا بود از مدت هفتصد سال تصرف بوده
 اباعن جبر توطن دشت بنا بر حفظ سواشی خود که از سی هزار در گذشته بود و باستدعای زن مافله
 خویش حصنی محکم از گچ و سنگ بنا نمود چون نصیر خان فاروقی بنا بر حفاظت ناموس خود از دست
 راجه های بگلزار خواست نگاری کرد آسا قبول کرده نصیر خان دولت دار و بیبر ان کار آگاه
 مسلح تربیت داده و در قلعه فرستاد که آسا اسیر را مقتول ساخته متصرف قلعه گشت و در عهد پیش
 آشیالی اکبر بادشاه در سنه یک هزار و نود و هجری از بهادر سپه راجی علیخان فاروقی خاتم این طیف
 با متزاع داخل ممالک محروسه شده بجایگزین شاهزاده وانیال مقرر گشت درین زمان تصرف صاحبان
 اگر نیز بهادر است

سرکار بجلانہ

سی محال از انجملہ اصلی است و ہفت محال و داخلی محال کاملش سہ لک و نو ہزار ہفتصد روپیہ پاؤکم شانزدہ آنہ در سال یازدہم جلوس فرودس آشیانی شاہجہان بادشاہ ششہزادہ محمد و زنگیہ صوبہ دار دکن بجلانہ را مفتوح فرمودہ صنیر خانہ لیس ساخت و بسو دیو در جاگیر مقرر شدہ او سال بسال وہ ہزار روپیہ پیشکش سفیر ستاد و باقی خود و تقرت خویش می آورد

در سال
سہ ہزار و بیست و ہفت
بشد و در
کتاب
تاریخ
جلانہ
۱۲۰۰

سرکار بیجاگڑہ گھر کمون

سی و سہ محال کاملش شش لک ست ہزار و پانصد و شصت و چہار روپیہ سہ آنہ گھر کمون قصبہ الیٹ بیجاگڑہ قلعہ بر فراز کوه ہند یہ سال شہم فرودس آشیانی شاہجہان بادشاہ و خاں صوبہ خاندان لیس شد

سرکار کالانہ

ہفت محال کاملش دو لک و چہار ہزار یکصد و ہفتاد و نہ روپیہ ہفت آنہ قلعہ کالانہ کوہی است در سبق زمان این سرکار بنظام شاہیہ تعلق داشت و در عہد علی حضرت شاہجہان بادشاہ چون اکثری ملک و مضبوط در آمد محمود خان قلعہ دار کالانہ بوساطت خان زمان بہادر صوبہ دار دکن سال پنجم جلوس آن بادشاہ مطالب نہ یک ہزار و چہل جس قلعہ مذکور باہشت پرگنہ کہ کاملش تقریباً دو ہزار و ہشتاد و شش لک روپیہ داخل ملک بادشاہی ساختہ در نیولا اور دفتر ششماہیہ ہفت پرگنہ مینویسند

سرکار ندر بار

شش محال از انجملہ اصلی پنج و داخلی یک محال کاملش شش لک و پنجاہ ہزار سی و ہفت روپیہ پاؤکم سیزدہ آنہ سال چہارم فرودس آرا بگاہ محمد شاہ بادشاہ نواب مغر تآب آصف جاہ این سرکار را مفتوح ساختہ بنظام نگر موسوم فرمود

سرکار ماندیه

بست و هفت محال از آنجا دو پسته بست پنج محال کاملش پنجاہ و شست ہزار و یکصد و نود و ہفت روپیہ پاؤ کم پیڑہ آنہ جو بیار کانوری از کوه کنتڑوہ جاری گرد و از آنجا دو شہہ گشتہ ہر کی متصل مان و ہا تا کہ سالی در آنجا جمع ہنود گرد و بیع و شترانی اسپان و شتران بسیار شود بہ زبردای ہونند و

صوبہ بڑاڑا

مختوی بر پیڑہ سرکار و و صر و پنجاہ و سہ محال کاملش یک کروڑ بست و دو لاک و شست و شست ہزار و ہفتصد و شست و ہفت روپیہ و آنہ بڑاڑا ملکیت سیع از اقلیم دوم آنرا وراثت ہم گویند و در و دیت در وسط آن کوه نندا نزدیک جام کتر لہ و گروہی بالائز از منبع تپانی برآہ و طبعی کنار دین ملک برد و شست مشہور بہ بالا گھاٹ و پایان گھاٹ ایلمین بر فراز کوه مانبل شتلمہ پنج سرکار وومی مابین کوه مذکور تا بہ ہندوستان شست سرکار صاحب اکبر نامہ پیڑہ کہ بر چہا گروہی حصار کمر شگرف چاہی و در نواح میلکنہ ہشتہ فیصلہ است کہ استخوان و چوب و جز آن ہرچہ در آنہا افتد سنگ شود و آب و ہوا ی اینہا گر زیدہ و کلہای ہومین حینہ منقبض رنگ و خوشبو و غایر اوان محبول ہونند و برنج با لطافت در روشن گاہ بہتر و اقسام بقولات وافر چکن کبیرہ از قسم نیارتہ محرقہ و در دسر اساکن گرداند و ہشتہ خوراک عوام از گوشت گاو و تیل قرطم و در کوند و اوزہ فیصلہ سہ صحرائی ہم رسد و گاؤ بڑاڑی قوی شود و پارچہ کھادی و کرکجکائونہ خوب میانند چوبہای ساگون از صحرائی ماکر بس طبر و دراز پیداید و فراوان حاصل بزہد و بانس بسیار و از ان و حاکم نشین بڑاڑا بلدہ ایلمپور است در میان دور و بار سے بسا پن بچمن دان ہر دو بہ پوزا ملحق شود و در گاہ رحمان شاہ دولتدیس سرہ شمالی بلدہ ایلمپور نشین

بر آب ساپن شگرت آهنی چرخان غرس آن بزرگ بس مشهور درین زمان در دست صوبه دار سرکار
دولتدار آصفیه اوام شده اقبال بنام محمد نامدار خان ولد محمد ملاحت خان مرحوم بصوبه باری آبخا

سرفرازی دارد

سرکار چچک

یازده محال پانصد و چهل و ششت موضع کاملش ششت لک و پنجاه هزار شصت و چهل روپیه نیم آن

سرکار بیتال باڑی

ششصد و بیست و پنج موضع کاملش دو لک و بیست و هفت هزار و دویست و ششت و
دو روپیه پاؤکم یازده آن بر فراز کوه آن سرکار بست و چهار پنجاه و یک کوه تراشیده اند موضع چنبره
بالای کتل نر و الوپرتاب مغفرتاب در سنه یک هزار و یکصد و چهل و یک عیسای تمیر و کثیر آبادی
پر داخته بنظرام آباد موسوم مشهور بود

سرکار مکر

محتوی بر دوازده محال شصت و بیست و یک موضع کاملش یازده لک و دویست و شصت و بیست
و چهار روپیه ده آن با بالا قصبه مکر رب بین گنگا و آب پورنا است و پیشه مالکا پور آباد کرده ملک بنر
جسته در سنه یک هزار و یکصد و سی و شش عیسای موضع شکر کبیر از اعمال این سرکار نواب
مغفرتاب بر عماد الملک مبارز خان ناظم سید را آباد فیروززی یافت آن موضع را الفیج کبیر موسوم نموده
پرگنه جدا گانه مقرر فرمود متصل قصبه سیدی عالی از رنگ سیاه است و عقب آن تالاب درین نواح کتل
دیوگاؤن مشهور در پرگنه نوبار کتل مشهور به نظرون پیدا گرد و محال آن ده هزار روپیه
هرگاه خشک شود تا لک روپیه محصول برده

سرکارت پایان گناٹ کاویل

ششکبرہل ششش محال دو ہزار و ہفتصد و سی و پنج روپیہ و نیم آٹھ قلعہ کاویل بالا بندہ پال
و ہفت گروہی از بلدہ ایلمپور است

سرکار کلم

متضمن رست و چار محال کبیرا و یکصد و ہشتاد و یک موضع کاملش ہفت لک و ہشتاد
ہزار پانصد و ہشتاد و دو روپیہ و پانزودہ آنہ پاؤبالا

سرکار کھڑل

بست و چار محال ششش محال غیر عملی و جمع ہم ششش لک و باقی ہجده محال از دیوانی دکن تنخواہ
میشود بست و نہ ہزار ہشتصد و چچاہ و سہ روپیہ پاؤکم دو آنہ

سرکار زنال

سی ہفت محال کاملش بست و شش لک سی و پنج ہزار و چار صد و ششت روپیہ پاؤکم دو آنہ قصبہ
آنکیر از مضامات این سرکار قمبر جاہست عید گاہ آبخار الطیف خواجہ سرای آصف الدولہ خان
سنگ بست بنا نموده باغ گلزار خان مشہور درین زمان قلعہ داری زنال از سرکار بنام
بہبود علیجان بہادر سر فرزند شدہ مامور کار خود است

سرکار پورنا

چار محال کاملش لک سہ ہزار و سہ روپیہ وہ آنہ پاؤبالا

سرکار اسلام کڈہ عرف دیو کڈہ

سرشتہ دیر بدیہی آن بہ دفتر رسید چہل و نہ محال کاملش یازودہ لک سی و ہشت ہزار

دو صد و بیست و سه روپیه دو آنه

سرکار سر پور و غیره

تعلقه چانداسرشته دیوبند میں آن پورنر سید بخت محال کاملش چار لک یک ہزار روپیه برگ
متبول چاندانک و دوسفیدی از پانچ سبقت بردار بس لطافت از یک بیڑہ صد برگش توان
بس کرد و در و در و ازین نواح گذرد

صوبہ محمد آباد پیدر

شش کار ہفتاد و شش محال چار ہزار دو صد و تہیل موضع کاملش شصت و نیک تہیل
و در ہزار یک صد و دو روپیه پنج نیم آنہ قلعہ میدر غیر کوی است محکم و ریت بہیتنا و در ہزار
اول چہا ہزار پانصد درعہ و ارتفاع جدارشش دو از دہ درعہ و گرد آن خندق بعرض ایضا
و عمق پانز دہ درعہ و در قلعہ اندرون قریب چہار ہزار درعہ و بلندی دیوارش پانز دہ درعہ
و سد خندق و شوار گزار پنا و خندق اولین بعرض است پنج درعہ و عمق یاز دہ درعہ و دومی
دومی از اول پنا و رت تزرگاہ شاہ متانی صاحب قدس سرہ و درگاہ شاہ ابوالفیض
من اللہ حسین از اولاد حضرت بندہ نواز گیسو دراز و شاہ قلیل اللہ بت شکن خلف الصدق
حضرت شاہ نعمت اللہ ولی قدس اللہ سرہم العزیز و دیگر بزرگان نیز بیرون شہر ہستند
و در کتب براہمہ دکن کہ پیش از پنچہا رسالہ در زبان کشری تالیف شدہ مرقوم است کہ شہر میدر
مقرر ایان دکن بود ملک مرہٹ و تلنگ و کرناٹک و در قلمرو داشتند راجہ بہیم سین مرزبان آسجا
و شجاعت و شجاعت علم کتانی می افراشت بروسنی نام دخترش راجہ نل راجہ مالوال عشق داشت
و استانش شیخ فیضی منطوم کردہ موسوم بہ نل و من است بعد از ان از رایان اثری باقی
نماندہ و در دکن طوایف الملوک شدہ بہت ہر ذی عزم بود و مدتی در بیان ماندہ آن صوبہ

بالتصرف سلطان محمد تغلق رسید و پس از سلطنتین سپید باز گردید سلطان احمد بہمنی ورنہ ہفتصد روپیہ
 و دو چوبیس سواد پیدر رسید بشمار پروخت رو باہ برسگ شکاری حملہ آور و از تاثیر زمین دستہ
 شہر آباد کرد و دارالملک ساخت و احمد آباد پیدر نام نهاد و درین زمان کہ سنہ یک ہزار و دو صد
 و پنجاہ و ہشت ہجرت ہر صوبہ از عمیر نواب منقرتآب اصغراہ مقفور و قبضہ اقتدار عمالان سرکار
 آمینہ آدم اللہ اقبال از یکصد و ہشت سال است

سرکار محمد آباد پیدر

ہشت محال کاملش تک و سی و ہشت ہزار ہشت صد و یک روپیہ دو نیم آنہ

سرکار گلپان

دو محال یکصد و چہل و ہفت موضع کاملش دو ہزار و ہشت ہزار چہار روپیہ پاؤ کم نہ آنہ در آنجا دو گاہ
 حضرت سید تاج الدین شیر سوار از خاندان سادات صیچ النسب اند و در گاہ مولانا مسز و بنگاہ شاہ
 خیر الدین ممتاز الامرا بشیرہ زادہ حضرت غفر آتاب بینی کالی بیگم صاحبہ مرحومہ بای سیر تمام است
 کہ شلی ندارد و درینو لا حکومت آنجا متعلق بہ ممتاز زادہ و معرفت نقاش صاحب و اما حضرت مظفر منزل
 عالیہ الرحمہ فرزند ممتاز الامرای مذکور است کہ باستقلال تمام قیام دارد و روپیہ گیر گوساینہ و راجنا
 چاہ عمیق و سیچ پنج یک لاک روپیہ موباع و دیول تیار کتا نینہ است غامسی بوقت بازگشت
 از اوزنگ آباد زیارت این بزرگان کردہ سیر ہمہ مکانسا و ملاقات با حاکم نمودہ است

سرکار مظفرنگر ملکہ پیر

چہاروہ محال کاملش دو ہزار و لک پنجاہ و ہشتاد و ہشتاد چہار روپیہ پاؤ کم دو ہزاروہ آنہ مظفرنگر
 غیر کویہی است انکہنگلی بیچ و بارہ از ہم پنجاہ و دین سرکای محال بیچ محال مشورتر کر بای چور

و امر خفته و دودمان پرگنه کان کرتی عسک کور سگمال بقاصله سرگروهت دوپوگنه گمکتصل سکر و هی
 لوکاپلی موضع شترجای بودن زینت را آنجا است و تا این پیچیه آباد کرده لوکالی است که در آنجا
 اقسام سازه های عمده می یافتند و روانه پونا و ناگپور و دیگر جا های معتبر می کنند و نیز کفشدن با لوزن
 تاد و فلوس هم بیک تروزم تر میشود و بیک روپیه جوڑه کفشدن پانچوب بدست می آید
 هر سال مال یک لک روپیه فقط در بلده پونا بوقت عملداری باجی را و غیره به مصرف
 می رسد و الحال هم در بلده میدر آباد شرح بسیار نزد برهستان است و از بعضی
 محال این سرکار آب بهر اجاریت نادرز متبر جانیت کنار کنگ کوتی وین سرکار اندر و بدون
 محال نامی که در آنجا عبیر و اگر حتی و سجد و عمرن خوشبوی از سندنل می سازند و مطلقا بیگت مال هزار روپیه
 بخرج اطراف بلاد و غیره می رسد اما متصل ناویر سگان پیر سگمان که گویند سنگ نام دارد و کمال اساس
 و نهایت تکلف است که هزاران سگمان از لاهور و غیره آمده پرستش آنجا می کنند و میباشند
 گویند گویند سنگ مذکور در وقت خود افتانی را کشته بود پس او هرگاه جوان شد از دلی برای قصاب
 خون پذیر خویش در ناویر آمده و بلبله بهر سانی که اکثر با هم جوڑه بازی میکردند روزی بر زمین شل جوڑه
 بر هم شده کار او تمام نمود و او این نیز میریدانش قبل آوردند اما گویند سنگ بوقت مردن وصیت کرد که
 این قائل را متصل قبر من دفن نمایند تا هر کس که برای دشمن من بیاید اول گل بر قبر او نهد بعد از آن
 بر مات من گل افشانی کند و گرنه نزد من قبول نخواهد شد پس درینو لاجم اول فاتحه بنام او میشود
 بعد پرستش گویند سنگ مذکور بیگت و از نزد و ایوان لاهور مثل نجیت سنگ و شیر سنگ و لونهال سنگ
 و غیره نذرهای بسیاری آید پیش از چند سال نجیت سنگ پنج لک روپیه ستاده بود که در آنجا
 قلعه نجیت از سنگ و آهک تیار نمایند که اکثر از سلیمانان باشد و آبادی ناویر بنا شده می کنند حکم
 حضور پرنور بهالنت آن شرفصد و ریافت لهذا موقوف گردید و ظهور آن آید

سرکار فیروز کمر اتیکیر

یک محال کاملش یک لک سی و چهار هزار شصت و پنج روپیه شش آنه قلمه اتیکیر کوہی و مختصر سابق ابرار ایم گم نام او بوده چون خان فیروز جنگ مفتوح نمود و بنیر و نگڑہ موسوم ساخت بلکہ حیدر آباد و بیجا پور و قلمه او ہونی از بیجا پنجاہ کردہ و گلبرگ زاید از پنجاہ شصت کردہ است

صوبہ دار الطفر بیجا پور

بر دو قسمت است صوبہ بیجا پور بحکال ہر دو قسمت ہفت کروڑ ہشتاد لک و چہل و چہار ہزار یکصد و سہ روپیہ دو از وہ آنہ قسمت اولین صوبہ بند کور سجدہ سرکار دو صد و پنجاہ و دو محال کامل آن دو کروڑ شصت و یک لک ہفتاد و ہزار ہند و چہار روپیہ وہ آنہ قسمت ثانی تعلقہ کرناتک بند پور بتسرت زمین داران سریرنگ پٹن وغیرہ بلاقیمہ محال کاملش پنج کروڑ است و دو لک شصت و ہزار دو صد و بی و ہزار روپیہ دو آنہ وین صوبہ قلعہ کوہی بسیار خصوص در کوکن و مصطفی آباد و اول وغیرہ بنا و نیز واقع و دریای کشا از گھاٹ کوکن این صوبہ برآمدہ از صوبہ حیدر آباد گذارده و نزدیک مچھلی بند رسیدہ بحیث اعظم پیوند و رود و ہر ہما از گھاٹ کوکن تعلقہ اورنگ آباد و در پیوند و در متبرہ و انت و درمی آید متصل با بچور کشا و در رود و در و ہا از گھاٹ کوکن نزد سرکار اعظم مگر بلگاؤن نمایان گشتہ بتنگ بہدر رسد و آن از سرکار احمد نگر جریان شدہ بیجا پور ملکیت وسیع کنہر عبارت ازین است در سوائف ایام تصرف راجہای بانام لوبد لبد از ان دار السلطنت بنا ایشاہ شدہ مقدم تخت نشینان اینجا یوسف نادر شاہ است ہنگام حکومت خود قلمہ ارک بیجا پور کہ از گل بود و گچ و سنگ بنا ساخت و مدت بست سال حکمرانی نمودہ و در گذشت بہد از ان در اولاد و احفادش

حکومت آنجا بوده چون محمد اوزگ زیب باوشاه در سنه یکم هزار و نود و هشت هجری بسکنند عادل شاه را خلع کرده بر بجا پوزتشر گشت مدتی در خاندان تیموریه مانده هرگاه رایت دولت مابعد مدت آصفیه و ام المهدی دولت افراشته دکن در قبض و تصرف حضرت منقر تآب آمد تا حکومت نواب شیب زانر جنگ و بجایگزین ظفر جنگ هدایت محی الدین خان نبیه و حضرت منقر تآب عنایت گردیده در عهد میر الممالک سلاطت جنگ هجوم در تصرف زانر واران پونا و آمده مدت بسیار بوده بعد منتقل شدن حکومت از حاجی را و پس بر گھنا تهر را و عت را طهوری و لا در دست صاحبان انگریز است بیرون شهر بجا پور گنبد حضرت امین الدین علی قدس الله سره انگریز و متقار دیگر کابری مشهور و مطاق خلافت است مسجد جامع بجا پور و مکان قدم شریف و گنبد سلطان محمود در ارتفاع بی مانند است و اندرون گنبد مذکور سنگ برق آویخته است که هرگاه برق اندرون رود یا بالایش افتد

پیچ اثر نکنه

سرکار حسن آباد عرف گلبرگ

یک محال دو صد و هشتاد و هشت موضع کاملش هفت لاک پانزده هزار پانصد و هشتاد و دو روپیه هفت و نیم آه از او آخر عهد سلطان محمد تغلق ارکان دولتش از فرط سفاکی او هم دانسان گردیده هر یکی باقطاع مملکت بسر سوری برداشتن حسن کاکوی بهمنی مخاطب لطف خان بقلعه ای باغ و مرج و گلبرگ منصرف گردیده در سنه هفتصد و چهل و هشت هجری خود را سلطان علاء الدین بلقب ساخته بر سر سلطنت جلوس نمود و گلبرگ را حسن آباد موسوم گردانیده به تمیر و استحکام قلعو پای تخت خود قرار داد قلعه مذکور غیر کوهیت در سوابق ایام تمام موضع سلطان پور و کرده ریشی هموری و اشته ویران شده اندرون قلعه تخته کلان بود مسجد ساخته اند و بیرون قلعه آبادی شاه بازار و ننگر که دران خانهای راجپوتان احشام قلعه است و غازی الدین پور و دیگر پوره جات متفرق

فردید

و نزدیک قلعه تالابچه که موسوم بحکبت تالاب است واقع ششش کر و بی قلعه مذکور در یابی سیمرا و قلعه تیکم
 سمت مشرق است در سنه ششصد و چهار هجری بمقتل الامامینا اکمل الاتقیما حضرت سید محمد حسین
 گیسو راز الملقب بنده نواز قدس الله سره الغریز در عهد سلطان فیروز شاه بهمنی بر تو سعادت افکنده فیروز شاه
 مقدم آنجناب گرامی داشته خانقاه نزد قلعه تعمیر نمود و بالنسبت او خانخان برادرش عقیدت در سوخ مافون داشت
 روزی فیروز شاه پسر خود حسن را بولی عهد مقرر کرده انمار فانتخیر نمود آنجناب فرمود که این مقبره
 و نیاداری و سلطنت است باید که سلطان خود فاتح خیر بخواند او بتهدید تمام گفته فرستاد که جناب
 سید عالی نشانند و مقدس روزگار اندر استعدا نمود و بهر صورت باید که فاتح خیر بخواند این آنحضرت
 نیز بقصد در آمده فرمودند که از عالم غیب قریب سلطنت بنام خانخانان زده اند فاتح من بحسب کار
 می آید فیروز شاه دلتنگ شده پیغام کرد که از خانقاه بیرون روند آنجناب از آنجا بر آید
 جایگاه گنبد مبارک است فرودکش نمود فیروز شاه در رصده و کجول ساختن خانخانان شد او آگاه
 گشته با پسر خود محمد زام پناه آستان کرامت نشان شناسنت آنجناب دستار مبارک دوپاره
 کرده بهر دو قسمت فرمود و فاتح خیر خوانده مژده سلطنت بنام خانخانان و پیشتر داد و آنکه
 کارش بالا گرفت و بر تخت سلطنت جلوس نموده خود را با احمد شاه ملقب ساخت در ایام فرمانروای
 او آستان آنجناب مطاف جهانیان گشت تا بحدی که شخصی از کهنی سوال کرد که جناب حضرت رسالت
 صلی الله علیه و آله و سلم فاضله است یا سید محمد گیسو در از او جواب داد که محمد اگر چه پیغمبر است اما سبحان
 سید محمد حسین چیز دیگر است در گاه معالی شرقی قلعه کمال عظمت و رفعت اگر هر شش برین گویم
 رو است و وصف آن گنبد فلک پایه اما بکسی است نام سرت مشعل در گاه مبارک روز شاه
 قبول الله حسین قدس الله سره الغریز بنیره آنجناب است بر وضه خرد و شتر دار و در و مناسب مجاور
 هر دو در گاه علیحضرت علی ره اند میان در گاه و مخدوم پوره آباد و تالاب متصل قریب شاه بازار

درگاه شیخ الشیخ شیخ سراج الدین بنید سی که بر وند شیخ زبان زد است و منازات دیگر اکابر
 قدس سر هم اندرون قلعه و بیرون آن واقع عرس شریف بحال تکلف میشود و ریوالات از حضور پر نور
 آدام الله اقبال هر سال در عرس شریف یک منصب دار و چوبه داران سرکار با دو هزار روپیه
 نقد و اثرفیهای نذر و غلات مخمل کلابتونی عمده و شامیهان مخمل کلابتونی بیش قیمت با دیگر غلات
 طاس و کتخاب و غیره میبرود و بخت بریانی لذیذ هر روز کثایند کشتی درگاه پارسا نیکو بخلق الله
 میخوراند و نذرونیا زیگدراند و سلاستی حضور سالت نیماید بر سال معمول ستمه شده است و
 تا الان نیز سالتش هر دور وند جاگیر یک یک روپیه بحال و جاریست

سرکار اعظم نکر عشق تلکاون

پانزده محال کاملش سیزده لک پنجاه و چهار هزار پانصد و یازده روپیه پانزده آ ن ن ن ن ن ن ن

سرکار اسعد نگر

عرف انگلج و وازده محال کاملش پنج لک و سی هزار چهار صد و یازده روپیه

سرکار امتیاز گده

ادوهونی شش محال کاملش غده لک شتا و پنجاه و شش صد و هشتاد و شش روپیه پانزده گده
 سابق و تصرف شجاع الملک امیر الامرا بسالت جنگ بهادر برادر خرد حضرت غفر اناب بوده بعد
 انتقالش چپرس و رفیقند و اراجاه فرزند کلان بهادر عزمانده که داماد آنحضرت بود و نقشبندی
 بیگم صاحب مرشد زادی رادر از دوشش داده بودند بعد رحلت و اراجاه بدست اولیای دولت
 در آمد چون مهم بر سر بیو سلطان تفر شده حضرت غفر اناب در نیکزار و دو صد و چهار چوبه

تا بقلمہ پانچل نہضت فرمودند و جناب مرشدزادہ آفاق حضرت سفیرت منزل سکت رجاہ بہادر
 ایساغ قلمہ سریرنگ پٹن مہد عظیم الامراہ از المہام سرکار ارسال فرمود و ملک یک کرا و ڈروپیا از
 بیپو سلطان داخل سرکار گشت چنانچہ غسل تقلم آمد قلمہ مذکوراد ہونی نیز درخواہ پلاٹن لکھنوی
 ملازم سرکار بعنوان جاگیر وادہ شد اما قلمہ مذکوراد و چنان ستر یافتہ کہ ہر گاہ خواہ پلاٹنہا کی مذکور
 نقد از خزانہ عامہ سرکار محنت شود آنوقت ملک سرکار محوایہ نوشتن بلاقتہ در داخل سرکار دولتدار
 نمایند درینو لا عمل صاحبان مذکور در آن قلمہ وغیرہ است

سرکار پنجاب پور

شانزدہ محال کاملش ہفدہ لک ہشت ہزار و دو روپیہ یک آنہ پاؤ بالاد و عن خلد نکان اورنگت بڑ
 بادشاہ این سرکار بدیرخان میانہ بعنوان فوج اری مہفونش بودہ ابہ نوشتن بہ پور و عبد العفانخان
 پسر عبد الجبیرخان پسران جبرائیل تسلط یافتہ از عبد الجبیرخان پیشتر گرفتہ اوراروانہ
 عالم دیگر ساخت ذکرش خواہد آمد

سرکار توکر کل

شانزدہ محال کاملش پانزدہ لک نو دوش شہزار و ہفتاد و دو روپیہ چاروہ آنہ پاؤ بالاد و این سرکار
 قلمہ کوہی بادامی است

سرکار ایساغ

دوازوہ محال کاملش یازوہ لک چل و کمیزار و دو صد و ہفتاد و دو روپیہ پاؤ کم پنج آنہ

سرکار غازی پور

ست و سہ محال کاملش نہ لک و سی ہزار چار صد و ہفدہ روپیہ ہفت و
 نیم آنہ

سرکار زندگ

هشت محال صد و هشتاد و نه موضع کاملش ده لک و سبت و پنجاه و سی صد و شصت و سه روپیه
یک از قلعہ زندگ غیر کوہی در پاستان زمان حصارش را راجہ نل مالوا کہ بروہی دختر راجہ بہیم سین
مہربان بید نشین و زبیرہ بود بنا ساختہ اند انبام او شہرت گرفت و این مرور و ہور برج و
بارہ آن از ہم بخت در سہ ہند و شصت و شش ہجری کہ مادل شاہ بجا پور بارادہ تسخیر
شور پور بنا بر اقا است لشکر خود آن کہتہ اساس تعمیر کردہ بشاہ درک موسوم ہنودہ در سہ یکہزار
و سبت و سہ ہجری جو پور پوری را لیلت قلعہ سہی در نہایت استحکام با ارتفاع سبت و دو
و عہ بر سبت و سبت دیگر وجود آن نشینے ساختہ باب محل مسے نمود در ایام بہشکال آب
طغیان کردہ از بالای سقفش برآمدہ پیش روی نشین چادر آبتبار ریزد غاصی محراب و اوق در سہ
یکہزار و دو صد و سی و پنج ہجری در عہد کرار نواز خان عسکر و اول خان بہ قلعہ مذکور رفتہ
سیر نمود و محل آب و غیرہ چشم خود دیدہ چنانچہ بہاورد مذکور یکہزار روپیہ نقد و یک کرہ آب
یعنی بچیرہ دادہ حضرت فرمود آب بہیر ازین سرکار بسرکار فیروز گدڑہ رود پر گنہ اندر صفا
ازین سرکار است در آنجا در گاہ ملک المشایخ مخدوم شیخ علاء الدین لاٹلی الضاری قدس اللہ
سرہ العزیز است بر سہ ہفت صد و ہفتاد و ہفت ہجری سوا و قصبہ اللہ القدر و مخدوم خود نور الدین
فرمودہ بہ عالم قرس خرامیہ گنبد و نقارخانہ در زندگی خود بنا فرمود و در سہ یکہزار و یکصد و
نود و چہار ہجری سیر بدر الدین حسین خان نقارخانہ پنچتہ مقابل دروازہ در گاہ بر نعمت و وسعت
بنا نمود و اما طقدیم را کہ از سنگ و گل بود پنچتہ از سر نو احداث کردہ بہ اجرای بلعورخانہ بنا بر

فقرا و ساکین و خیرہ و شوبات

اندوخت

سرکار کرناٹک

صوبہ بیجاپور پنجاہ و شش محال پنجاہ و دو مہلی و چار داخلی کاملش پنجاہ و دو لاک نو و چہزار
 سی صد و پنجاہ و شش روپیہ یک آنہ پاؤ بالا کرناٹک ملکیت وسیع جدا گانہ قلع این الکر غیر
 کوہی شہر جیانگر در سوائف ایام مقرر اجایان کرناٹک بود و درین زمان انزی از انہا باقی
 نامذہ متصل شہر مذکور آنی کوندی پرگنہ در وقت رایان آنجا نیلخانہ بود بزبان کنٹری آلی نیل را
 گویند پس از ان در دفتر آنی کوندی پرگنہ قرار یافتہ داخل سرکار کرناٹک شد پیش از چندے
 این ملک و تصرف تیمپو سلطان خلف حیدر تاپک بود و درینو لادست صاحبان کلاہ پوشان
 انگریز دست کردہ اسل کمپنی گردیدہ ہ ہ

سرکار مدکل

سبزہ محال کاملش ہر لاک و شست و نہ ہزار نہ صد و شتاد و چہار روپیہ دو نیم آنہ

سرکار مصطفیٰ آباد

دابل شبت محال کاملش شانزده لاک نو و یکہزار یک صد روپیہ نہ آنہ

سرکار مرقعی آباد و مریج

شش محال پنج لاک شتاد و سہ ہزاری و نہ روپیہ چہار نیم آنہ غیر کوہیت

سرکار مریج شاہ درک

عشر ہزار نہ محال کاملش پنج لاک شتاد و سہ ہزاری و نہ روپیہ چہار نیم آنہ غیر کوہیت جو بیجا کرناٹک
 گھاٹ این سرکار برآمدہ

سرکار نسرت آباد

سکر پنج محال کاملش شانزده لاک بست و دو ہزار نو و شش روپیہ پاؤ کم چہار آنہ ہ ہ

تعلق سیرنگ پین و غیره

باقیہ مجال کاملش پنج کروڑ و اسیست و دو لاکھ و اسیست و بیست ہزار دو صد و سی و نہ روپیہ و دو آنہ و پانچ تثنائی
زمان این ملک در تصرف زمینداران بود بعد از ان بجای یک و خلیفتش ٹیپو سلطان تعلق و دست
الحال تصرف صاحبان انگریز داخل گمنی است

صوبہ فرخندہ بنیاد حیدرآباد

سہ تعلقہ کرناٹک بالا گھاٹ و پائین گھاٹ ششہ حمل و سہ سرکار چار صد و یازدہ مجال جمعاً کامل
کل صوبہ شش کروڑ و اسیست لاکھ نوزدہ ہزار دو صد و اسیست و ہفت روپیہ پاؤکم یک آنہ از آنجا سو
تعلقہ کرناٹک بست و دوسرے سرکار در آن دو صد و چار دہ مجال است کاملش یک کروڑ و اسیست و اسیست و اسیست
و ششاد و پنج ہزار سی صد و چہل و ہفت روپیہ آنہ و تعلقہ کرناٹک محتوی اسیست و اسیست و اسیست سرکار
و یک صد و نو دہ و ہفت مجال کامل آن چار کروڑ و ششاد و شش لاکھ سی و سہ ہزار ششصد و ہشتاد
و نہ روپیہ پاؤکم چار دہ آنہ ملک تلنگ عبارت ازین الہ است و زبان تلنگ مخصوص مردم این
سرزمین و رسوالف ایام تصرف راجہ ہای بانام بودہ چنانچہ ذکرش در احوال سلاطینان قنطب شاہیہ
گذشت حصار حیدرآباد اندکی بغیر کنکرہ کہ از دروازہ چادر گھاٹ تا دروازہ دبیر پورہ و بعضی
قریب دروازہ یا قوت پورہ تیاری عماد الملک مبارزخان است کہ در حکومت خود شروع
کرده بود و باقی تمام قبیل نواب حضرت منقر تمام آبغیاہ منقر تیار کنانیدہ با اختتام رسانیدند
احوال عرس کوہ شریف و عشرہ محرم الحرام و دیگر بزرگان اینجا ہندہ در آخر این باب مرقوم
خواہد شد انشاء اللہ تعالیٰ سہ عجایب استغرق نقایب اینجا اکثر مطبوع خوشگنی حرفہ
مہرکنان اینجائی مثل خصوص مہرکنی مرزا فاضل بیگ در عہد حضرت غفرناہ شہزادہ آفاق بود

که کند و اوقات بولایات رفته پسند خاطر دانایان آنجا گشت درینو لایم در بعضی جاها مهربانی کاروشی
 مرزا مذکور در بلده موجود اند که تا الان دیگری پیدا نیست بعد مرزا مذکور کار سپهر و محوطه ظاهر
 ساکن یا قوت پوره و پرسونته ساکن علی آباد عمده تر از همه دیگر است و کار سواد زرگران و ساده
 کاری اینها عجیب و غریب حشمت جنگ کرک پاترک وکیل انگریزی میگفت که کار ساده کاری
 سواد ساکنان یا قوت پوره از ولایت ما بهتر تر است چپیت قلم کار رنگ آبی یعنی رنگ پانی
 اینجا هم علی الخصوص چپیت قلم کار خنچه محلی بندر که از مضامین این صوبه است در تمام هفت کشور
 بفروخت میرود و دست موز تر است که اگر هزار بار شوب رسد نقصان در رنگ آن نمیشود و همه
 اینجا یعنی کارطلانی و نقاشی رنگ و بار بالای امرچه های محلی بندر و بالای دیگر پارچه ها که انرا
 همه میگویند شهره آفاق است و چند زوج النکوبی یعنی جوڑه چوڑی که زنان هند و دکن
 در سایه زمین میپوشند نهایت نازکتر و باریکتر بکار اقسام اقسام و انواع و انواع مروری
 و مینا کار ساده و زمرودی و یا قوتی و غیره در حیدرآباد میشود که در جنبش سایه محبوبان جوهر خان
 قدرت خدا بنماید ولیم پالم صاحب نگریز جوڑه های عمده بکار مروری و غیره که هر یک جوڑه
 بقیمت سی روپیه و علی العموم تا پنجره روپیه مال یک لک روپیه تیار کنانید و بولایت لندن فرستاد
 که در ولایت چندی رواج یافته بود و جمایل لاکر درینجا بدو فلوس چوڑی فروشان میفروشتند
 مانند جمایل طلا که بیج فرق بنمایند بی های ولایت انگریز بعنوان نقشن بسیار پس نموده بخوبتر
 تمام طلبیدند و عجب حضرت منقش منزل مال دو هزار روپیه ولیم پالم صاحب مذکور بولایت
 فرستاد و مضامین این صوبه اقمشه و پارچه و فرش نفیست بسیارند مثل روپیه کهنوره
 و آلپور و دوریه کرنول و کزپه و محمود خانی و خجری خانی کراچه که یک تمان محمود خانی از دوریه
 تاسی روپیه قیمت دارد و آنجا بانی سیکا کول جوڑه کیندر روپیه و سیانپو ابره کتبان بست روپیه

علی العموم است و مال باریکتر از آن ترو اینهمه مال پایدار و مضبوط نه مانند مال ولایت بمبئی که برتدر
 از آن شود بوسیده ترو یک پوشش و شوب معدوم میگردد و قایلین و رنگل و شطرنجی بهونگه
 و اکثر انجمنیک ریگستان است خصوصاً طرف حیدرآباد و بارش کل و لاکم بسیار و اکثر جادو حیدرآ
 بالکل نیست که زمین مرغ ریگدار است و سبزی صحرا سخی جاوه ها و سبزی بالطف عجائب است و
 کولاب یعنی تالاب جا بجا پر آب میباشد و بومیان اینجا که عبارت از کنتاهاست هرگاه مملو شود
 مزارعان با از روی بارشش میکنند که در فصل آبی و تابانی بکاری آید و شالی هزارها قسم میشود
 باریک و باریک ترو کالاهات و مراد علی و سکه اس وقت باری و استعمالی و قتیقه قتل و کندی
 و کانی غیره خصوص شالی پنج باریک خوشبوی قتیقه تندی و ضلوعه سرکار میدک و نیز محصول کلالی
 یعنی محل شجاری سندی بسیار است و محصول کلالی شراب هر روز در بلده مذکور که بیرون شهر
 همه کلالی میفرشند چرا که حکم سرکار به اندرون آوردن منہیات نیست و قتیقه سال از نه بکزار دو
 و چهل سکه تعلقه بعثت بلده حیدرآباد و بعد از عاصی مولف از سرکار دولتدار آصفیه آدم الله
 اقبال با استصواب چهار جبهه با در معده قلع فرخ نگر با دیهات آن و محالات دیگر رگنه زریا پور و ابراهیم پور
 و توپران و پدالی و طی چپور و رنگل محالات سبک رو پیه بود فقط از تعلقه بعثت پانصد راس
 شراب هر روز در بلده می آمدنی راس است رو پیه محصول دشت و هفت صد رو پیه سندی که عاصی
 سده های شراب و سبوی سندی معده گل جبهه و بهی های شراب نظام پیچیده حمل است و پنجر پیه
 ماهوار بعثت ماه باه و سرکار میرسانید سواهی محصول بازار شکر حسین ساگر و در آن میان بکزار
 پانصد رو پیه خرج سندی و پانصد رو پیه ماهوار ذات راجه و سراج راجه بالا پرشاد و سواد خلف
 راجه چند لعل چهار راجه باه و راجه بابت تخمیر مجرای سبک است و سبزار رو پیه بلا تصور دخل سرکار
 میشود و اما درین تعلقه بعثت اطلاق راجه مذکور بذات است رای عالم چند کار پرواز بهادر معتر

معمور است سوای این در اطراف بلده حیدرآباد بانغات بیشتر از میوه از همه اقسام و انواع
 بخوبی تمام میشود خصوصاً انبه ارسالی و الفن و ملغوبه بوزن یک آثار یکدانه پی امیکر و در هند
 در دیهات انبه ارسالی بهتر از الفن و ملغوبه موسوم بشکر پاره و نواب پسند و شاه پسند و المپه
 و حسنی و حسنی و بدیگر نامها دیده بدیعی عجیب و غریب بود تمام است و شریفه تمام صحای حیدرآباد
 و دیهات و در درجانب شرقی و شمالی و جنوبی را دایره سار است اما جانب غرب تا دوشنزل
 بسیار است و از آنجا کیاب آنچه در بلده بقیمت میفرشند بزرگ پر مغز یک فلس ده دوازده
 میدهند و در دیهات هر قدر که منظور بود از صحای البقیه قیمت می آرند و میخورند صحرای تمام پر از
 اشجار شریفه است که سبزی سینا چهل مسکونید نهایت بالیده همه مغز و شیرین تر از شکر و خوشبو
 بوزن نیم نیم آثار هم میشود گویا قند سفید با شیر با گلاب آمیخته است اما خورنده درست نیست
 مگر یک قسم خرد و برابر نایح کلان سرخ با خطوط سبز شیرین میشود و این آن قند طری زرد مگر خورنده
 که بول و دریائی گنک که نهایت شیرین که لب البذوبت خود می بندد و کونله و سنگته و کجا کول
 که مال سبت است کونله و سنگته و ناگپور و او رنگ آبا و با سنگ و نمیرس سوای این اما سنگینه
 و قصبه بیتر با دانه های سلیمه تخم شیرین تر بسیار هم میرسد آنچه بقدر دوازده فلس و زل شیرین
 در باغها حصون در باغ نوات مبارک حضور پر نور و خانه بخانه نیز بهتر میشود و ناچیل صبی ندارد
 و دیگر از تخم و رختان تاز مغز تخم خام برمی آید که آنرا در بندی موخبل گویند بسیار نازک و خوش
 طعم و آبش که از اندر روش برمی آید شیرین مردمان عوام بسیار میخورند و خواص ذیقند و مانند
 نالوده بریده در میان آتش قند و گلاب انداخته در گرمای تابستان با استعمال می آرند بهترین
 بهتر بدست گلها خوشبو از گل گلاب و شیرین و نسنز و پامین و موتیا و موگرده و بٹ موگره و غیره
 باقسام و انواع در باغها پیدا میشوند اما متاسفانه از موتیای هزاره برابر قند میشود که یک گل تمام

بمکان واسطه میاز و عجیب و غریب است که در هیچ ولایت پیدا نیست سواد این ملک طلسم است که تجزیر
 و تقیر یعنی آید در سربها که نظر کارکن تراکم اشجار و کارسیرهای آب شیرین و تخمهای زمردی شالی زار
 و باغهای بید و شمار و درختان انبیا که آنرا امرای نامند قطار قطار که چشم مینا خیره گشته
 و نالاهبای پر آب و سایه درختان سیندهی که هم صورت و شبیه درختان خرمای ولایت است
 جایجا بزرگالهای آب روان و نیز هجوم جانوران پرنده شکاری و هجوم درختان تا طر که مشاب
 درختان ناپیل باشد حمد خالق همچون حقیقی بر زبان می آرد کن الدوله دارالامام سربکار
 حضرت غفرنا آب نهری از تالاب موضع جلیلی در بلده آورده بود درین زمان سد دواست که
 تشک شده و نهر میر عالم دارالامام مستقیم منقر تمتمزل از جوبها رسا نخل که کتبه بسته آورده
 آب آن جایجا خازنخانه کوه جبار است در احوال میر عالم گذشت میر صاحب موصوف عجب باخیر بود که
 بنابر بندگان خدا از فیض آن بهره یاب ما در این شرحه جبار به تهر تالاب بنا کرده خود در زمانه اعمال
 خود برده ابدالاباد و اهل ثواب است طرفه اینک عادت میر صاحب موصوف چنان بود که اگر شخصی
 ده پانزده روز حاضر دربار شود و آداب مجربا بجا آرد و دو هفته میسریند که چه حاجت است
 هر چه بیان میگردد فی الفور بر اینمورد اتفاقا از یاور سی طالع حق رفاقت و مصاحبت دریا بد
 از آن نوعی سلوک پیشند که باز حاجت التجا تا به زندگی بدیگر نمیداشت بلی رسم زمانه همین طور
 میباشد که صاحب موصوف اختیار کرده بودند درین زمانه نه مروت نه اخلاق نه سخاوت نه مردم
 شناسی با اربانی است هر چه هست خود غرضی است بوقت ضرورت کار خود طوری لجاجت و خلاق
 میکنند که آن کس می فهمد که این صاحب مروت دست گیری من نموده چه حاجت التجا بدیگر بردن است
 و تقیید بر آمدگان مطالب بر آرش بهنجی از کج خلقی و بیرونی و غیبت گوئی پیش می آید که گویا
 گاهی شناسائی نبوده بلکه در زمانه سابق عداوتی روداده که بد آن بگیرند و این همایند

وزحمت این بیچاره هر بر باد و رایگان شد خدا توفیق دهد که این شیوه ناستوده امراترک کنند
آمین آمین ثم آمین الغرض آنچه که احوال عمارت و غیره بلده مذکور است در ذکر سلطین قطبشایه تعلیم

سرکار محمد نگر گولکنده

دوازده محال کاملش پانزده لک بنتاد و دویست و پنجاه و شش روپیه پنج و نیم آن کیفیت این سرکار
مفسر در ذکر بادشاهان قطبشایه تعلیم در آمده و در بنیاد امر شده زاده مبارک الدوله بهادر بزرگ
خرد حقیقی حسن و پر نور آدم الله اقبال در سوتی محل اقامت دارند

سرکار بهونگیر

یازده محال کاملش هفت لک و هشتاد و پنجاه روپیه و هفت روپیه یازده نیم آن قلع
بهونگیر یک قطعه سنگ است که سیاهی کوه یک قطعه قلع دولت آباد دیگر بهیچ جا بنظر نه آمد عاصی محمد
تایخ موضع موریرال و یک حصه در موضع رای گیر زیر قلع بهونگیر جاگیر دارد بقصداری آنجا
شاید الملک سرفراز اند

سرکار سیدک

نام اصلی آن گلشن آباد است دوازده محال کاملش پانزده لک سبت و پنجاه و سی صد و چهل و دو
روپیه پاؤکم پنج آن قلع مذکور کوهی است و قلنداری آن بلده فیض آباد و خلف طالب الدوله
منلیجان کوتوال بلده از قدیم مقرر است عاصی مؤلف این تایخ جمله دویست و بیست و دو روپیه در زیر آن موضع
راجیلی و نمک پلی رگنه کرا و ترانز آباد واجب را در جاگیر دارد

سرکار کولاس

پنج محال کاملش شش لک و پنجاه و پنجاه و هفت صد و سبت روپیه پاؤکم چهار آن قلع کولاس

بنای حبش قطبشاه است که با هتام جگدیور و نایک و اژی قلعه گوکننده با حدیث در آمده که گذشت

سرکار ویلیکندل

سیزده محال کاملش ده لک پنجاه و شش هزار دو صد و چهل و هفت روپیه سیزده آنه پاؤ بالا

سرکار پانخل

پنج محال کاملش چهار لک سی و سه هزار شصت و شصت روپیه سیزده آنه قلعه پانخل بر کوه وسیع است

در سیزده کیزار و دو صد و چهار چوبه حضرت خضر اناب در اقامت خود که برای تهنیه شیو سلطان

دانی سیرنگ پین سه سال رونق افزا شده بودند عمارتی تیار کنانیده جشن سالگره بنهائیت تحلف

تزییب داده بودند که طوایف رقصن جیا پور و چنیا پین و سر سیرنگ پین تا دریای شور جنوبی

و شرقی بقصد ظالیف نامور آمده مال الامال انعام و آرام بسیار گشتند درینولا به دستور سابق

در عمده پسر نذر سها در خان مرحوم است

قلعه الیکندل

است و یک محال کاملش دو واز ده لک است و چهار هزار چهار صد و پنجاه و هفت روپیه هشت آنه

پاؤ بالا الیکندل قلعه کوهی است و درینولا البعد نه بیست و نوبت خان مرحوم پسر دومی خابنجان خان

داروغه فرانشانه سرکار قلعه داری آنجا است خیاطان کاریگر آنجا بسیار اند سوزنی ما و تکیه ما

و سنده ما و اگر کوه های سفید کار سوزنی و باد کشتیای بسیار مال صد روپیه تیار کرده ببلده و دیگر

جانا میفرسیند لقبیت و بخوابش تمام در ایام سرما و گرما مردمان سیکیند و طوایفان رقصن تلنگ

بسیار خانها دارند

سرکار آرا المگیر

یک محال کاملش هفت لک هشتاد و دو هزار شصت و چهل و چهار روپیه هفت و نیم آنه

سرکار و نخل

شانزده محال کاملش هفت لک و چهل و هشت هزار ششصد و سی و دو روپیه چهارده آنه از قلم غیر کوهی است

سرکار مانگور

سه محال کاملش یک لک هفتاد و چهار هزار دو صد و شصت و هشت و سی و دو روپیه سیزده آنه از قلم غیر کوهی است از صوبه حیدرآباد و سرکار محمدرنگر گوکنڈا تا سرکار آراگیر و جانب شمالی مانگور تا دریای گنگا بنگال بودا و انصرف سرکار آصفیه آدم الله اقبال و ملک است و از سرحد ناگپور ملک کونڈوانه و غیره ملک بودا و در اختیار صاحبان انگریز است اما حقیقتا برای نوزده کی از اولاد کوهی بودا و راجندر حکایت نشانیده ملک چهل لک روپیه و اختیار اولاد شش باقی است و عملداری متباین

سرکار مصطفی نگر

عزت کونڈاپلی است و چهار محال کاملش دوازده لک سی هزار پانصد و پانزده روپیه پاوکم سیزده آنه

سرکار ایلیور

دوازده محال کاملش شصت و سه هزار ششصد و چهل و پنج روپیه یازده آنه

سرکار راجندر

است و چهار محال کاملش شش لک و ششاد و پنجاه و پانصد و بیست و نه روپیه سیم آنه

سرکار کان الماس

یک محال کاملش دو لک و پنجاه و بیست هزار روپیه

سرکار محملی پٹن

هشت محال کاملش چهل و یک هزار و پنجاه و هشت روپیه یازده آنه

سرکاچک سیکا کول

یک محال بہت تک پہل ہزار ہشت و ست و دو روپیہ و دوازہ آنہ * * *

تعلقہ کرناٹک حیدرآباد

ملکیت جداگانہ وسیع سیر محال زرخیز برد و قسمت بالاگھاٹ و پاپان گھاٹ شملہ بہت و یک سرکار
 یک صد و نو و ہفت محال کاملش چار کڑ وڑ ہشتاد و شش ایک سی و سہ ہزار ہشت صد و ہفتاد
 و نو روپیہ پاؤلم چار آنہ و رزمان سلطان عبداللہ قطب شاہ میر محمد سعید اردوستانی مخاطب سیر حیلہ
 کہ تالاب ایشان منضیل بلدہ حیدرآباد زیر قبضہ جانہ شرق واقع ہست اکثر حصون و محالات سیر
 حاصل کرناٹک بغراوان سی بہت آوردہ و ضمیرہ صوبہ حیدرآباد نمود چون مشارالیا از سلطان عبداللہ
 قطب شاہ برہم خوردہ بوسیلہ شہزادہ اوزنگ زیب بکارت علی حضرت شاہ جہان بادشاہ مستقر شدہ
 بوزارت فایز گشت سال سی ام آن ملک مفتوحہ را پیشکش نمود از آن وقت فوجداری کرناٹک مذکورہ
 بارگاہ سلطانی علیحدہ مقرر شدہ و ریولایہمہ و تصرف صاحبان انگریز ہست

تعلقہ بالاگھاٹ

پنج سرکار ہشت و شش محال کاملش ہشت تک و یک ہزاری صد و شانزده روپیہ پاؤلم نہ آنہ

سرکار سدھوٹ

ہشت محال کاملش سی صد و شانزده روپیہ بہت و نیم آنہ چار گروہی تلوہ سدھوٹ قصبہ کڑ پہ
 حاکم نشین بالاگھاٹ ہست اگرچہ اینک و حل سرکار آصفیہ ہست اما درخواہ جمیت کلاہ پوستان
 انگریز کہ ملازم سرکار دولتدار اند تجویز عظم الامرا اسطو جاہ مدار الہام در عہد حضرت غفرانما ب
 میر نظام علیخان بہادر آصفیہ ثانی بر خلاف تجویز راجہ راجندر کہوٹم راؤ پیشکار سرکار

که او ماه بماه نقد میاید از باعث اختلاف روپیچیدر آباوی و کلدرا انگریزی که در آن نقصان سرکار
عبرجا میشد اینهاک مذکور ه عنایت گشت و تنزیه مشروط است هرگاه از حضور پر نور نقد تنخواه محنت
شود و صاحبان انگریز بلا تذر ملک سرکار را گذارشت کرده دهند

سرکار کبخی کوته

پانزده مجال کاملش سیزده لک و هفتاد و چهار هزار و هفت صد و نود و هفت روپیچه نرانه درین
قلمده میان حوض کلان فواره ایست که آب او بار تقاع هفتاد و در عمه جنبگی بنیاید از بالای کوه که
منبع آب است آبش در فواره آمده برابر منبع خود مرتفع میچید که چهار جوان به پلوان مثل حسینی بیگ
آزاد الوقت و اما و شاه تجلی علی و مرزا محسن علی بیگ و و کس دیگر سپر بالای دهن فواره نهاده
فرمود که آب از منبع سردهند بجزر و رود آب هر چهار جوان چهار سمت اقتادند هیچ قوت و زور
ایشان کارگر نشد پس منت الملک که قوی الجبته و زور آوری بود خود بالای گلدرت نشست
و سپر را مضبوط کرده گفت که آب را از منبع سردهند بجزر رسیدن آب تا ربع ساعت آن قدر
بند نمود که سپر بجای خود ماند و آب بر نه آمد بعد از آن فرمود که حالا قریب است که هر دو بازو
من شکسته شود پس سپر را گذارشت و خود هم بیرون بر آمد غرض ازین گفتگو اظهار قوت و زور مشارالیه
است که برابر فیصل زور و قوت داشت

سرکار کورم کنده

دوازده مجال کاملش شش لک و هشتاد و پنجاه و سه روپیچه شش آنه پاؤ بالا

سرکار کورم

هجده مجال کاملش ده لک و پنجاه و یک هزار و دو صد و هفتاد و سه روپیچه چهارده آنه